

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: V., nar. X., v meste H., naposledy bytom v zahraničí: H., t. č. PT R., na dlhodobej priepustke na adrese: J., adresa na doručovanie: JUDr. J., O., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Bratislava, Pivonková 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-359-24/PO-Ž/2009 zo dňa 2. septembra 2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 58/2009-16 zo dňa 10. februára 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 58/2009-16 zo dňa 10. februára 2010 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-359-24/PO-Ž/2009 zo dňa 2. septembra 2009, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť

navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočnosti navrhovateľom uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu pohnútkam navrhovateľa spočívajúcim v snahe o legalizáciu pobytu na území SR, ktorý sa stal pred podaním žiadosti o azyl nelegálnym a potvrdzujú záver, že v jeho prípade nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu podľa § 8, alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle.

Krajský súd k námietke, že tým, že požiadal o azyl sa dostal do pozície človeka, ktorý sa nechce vrátiť do Vietnamu a teda nesúhlasí s vládou ideológiou uviedol, že navrhovateľ tento dôvod prezentoval až v podanom opravnom prostriedku, pričom z obsahu dôvodov, ktoré navrhovateľ uviedol na odôvodnenie svojej žiadosti je zjavné, že o azyl požiadal z dôvodu legalizácie svojho pobytu na území SR. Prípadná prezentácia akýchkoľvek iných dôvodov žiadosti o azyl po vydaní napadnutého rozhodnutia je preto irelevantnou. Navyše podľa krajského súdu samotný akt podania žiadosti o azyl, nemôže byť dôvodom k udeleniu azylu.

K námietke, že v spise odporcu založené správy o Vietname neumožňujú komplexne posúdiť jeho žiadosť, krajský súd uviedol, že odporca vyhodnotil navrhovateľovu žiadosť o azyl ako zjavne neopodstatnenú v tzv. skrátenom konaní. Účelom tohto konania je posúdiť, či po formálnej stránke boli naplnené predpoklady jej prejednania vo veci samej. Pretože odporca vyhodnotil žiadosť navrhovateľa ako zjavne neopodstatnenú, nakoľko navrhovateľ odôvodnil svoju žiadosť inými skutočnosťami a dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b zákona o azyle, nebolo podľa krajského súdu ani potrebné, aby odporca vyhľadal a do spisu založil správy o krajine pôvodu navrhovateľa. Ak to však urobil, nemožno mu to vyčítať.

K výroku napadnutého rozhodnutia z pohľadu právneho posúdenia žiadosti navrhovateľa o azyl krajský súd uviedol, že navrhovateľ ako dôvod svojej žiadosti uviedol ekonomické dôvody, ktoré sú nepochybne inými ako opodstatnené obavy z prenasledovania (§ 8 zákona o azyle), hrozba vážneho bezprávia (§ 13a, § 2 písm. f/ zákona o azyle),

resp. ako je zlúčenie rodiny (§ 10, § 13b zákona o azyle). Ak teda odporca konštatoval, že navrhovateľ nepožiadala o azyl z dôvodu hrozby perzekúcie, resp. vážneho bezprávia, resp. zlúčenia rodiny a na tomto základe zamietol navrhovateľovu žiadosť o azyl ako zjavne neopodstatnenú, postupoval iba v súlade so zákonom.

Nad rámec uvedenej argumentácie krajský súd poukázal na vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia. Tak z obsahu vyhlásenia, ktorým navrhovateľ požiadala o azyl, ako aj z obsahov pohovorov, vykonaných s ním je zrejmé, že navrhovateľ požiadala o azyl z dvoch dôvodov. Prvým bola jeho vôľa ostať na Slovensku preto, lebo tu má manželku, s ktorou chce žiť. Krajský súd k uvedenému dôvodu uviedol, že manželka navrhovateľa nadobudla štátne občianstvo Slovenskej republiky jeho udelením, pričom v jej prípade nešlo o udelenie občianstva, ktorému by predchádzalo udelenie azylu (t. j. nebola azylantkou). Druhým dôvodom bola navrhovateľova snaha o legalizáciu svojho pobytu na Slovensku, ktorý sa medzičasom (pred podaním žiadosti o azyl) stal nelegálnym.

Podľa krajského súdu tieto dôvody sú zjavne inými, ako je odôvodnená obava z prenasledovania z dôvodov navrhovateľovej rasy, národnosti, náboženstva, zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovanie za uplatňovanie politických práv a slobôd, resp. zlúčenie s rodinou azylanta, či s rodinou osoby, ktorej bola poskytnutá doplnková ochrana, resp. ako je hrozba výkonu, či uloženia testu smrti, mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, alebo ohrozenie osobnej integrity navrhovateľ v dôsledku ozbrojeného konfliktu. Preto, že navrhovateľ požiadala o azyl z iného či iných dôvodov ako vyžaduje zákon o azyle, boli splnené predpoklady k zamietnutiu žiadosti o azyl ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o azyle.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom namietal, že krajský súd neprihliadol na vážnosť politickej situácie v krajine pôvodu navrhovateľa. Z dôvodu, že požiadala v cudzej krajine o politický azyl a tým nepriamo nesúhlasil s politikou režimu, stal sa nepohodlnou osobou. Taktiež vyčítal krajskému súdu, že nevenoval náležitú pozornosť výroku administratívneho vyhostenia cudzinca do štátu, kde by bola ohrozená jeho bezpečnosť, čo nepochybne vo Vietname doposiaľ trvá.

V tejto súvislosti poukázal na správu o krajine pôvodu navrhovateľa (Amnesty International report on Vietnam 2009), ktorá hodnotí výlučne politickú situáciu v krajine jeho pôvodu a správu Human Rights Watch, ktorá hodnotí úroveň ľudských a občianskych práv vo Vietname.

Navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj rozhodnutie odporcu porušuje práva navrhovateľa v nadväznosti na Ústavu SR, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ostatných medzinárodných dohovorov, pričom jeho vôľa žiť na území SR so svojou manželkou - občiankou Slovenskej republiky a dvoma maloletými deťmi, nebral súd ani odporca pri rozhodovaní do úvahy.

Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval argumenty, pre ktoré zamietol žiadosť navrhovateľa ako zjavne neopodstatnenú. Poukázal na to, že v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by mali vplyv na zrušenie uvedeného rozsudku, a tým aj rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. mája 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti

k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 1.12.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b,

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. (ods. 3)

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ svoju žiadosť o udelenie azylu z dôvodov legalizácie pobytu na území SR a snahou o žitie na území SR s manželkou, ktorá je občiankou Slovenskej republiky, teda inými dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13 a alebo 13b zákona o azyle, preto jeho žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ

o krajine pôvodu (odporca vychádzal z informácií o krajine pôvodu, ktoré získal z informácií – na internetovej stránke www.businessinfo.cz-Vitenam, správa Úradu pre demokraciu, ľudské práva a prácu MZV USA z marca 2009 správa MV VB – Operačná odporúčacia nóta Vietnam z 16.7.2008), z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal o udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľ nielen že nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdila.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 17.7.2009 navrhovateľ uviedol, že dôvodom jeho žiadosti o azyl je, že chce žiť na Slovensku so svojou manželkou, ktorá tu má trvalý pobyt. Uviedol, že iný dôvod žiadosti nemá.

Ďalej uviedol, že po príchode na Slovensko, tu mal legálny pobyt, o azyl preto nežiadal. V roku 2007 mu bol zrušený trvalý pobyt a policajti mu sľúbili, že mu bude opäť udelený, čo sa však nestalo.

Na otázku, či prišiel do styku s políciou, armádou alebo inými zložkami štátu v krajine pôvodu a či bol nimi prenasledovaný, odpovedal, že nebol nimi prenasledovaný.

Na otázku, čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedal, že nemá konkrétne obavy, ak by sa musel vrátiť, musel by znova čakať za dokladmi na vycestovanie za manželkou.

Odporca v rozhodnutí uviedol, že všetky skutočnosti uvedené navrhovateľom posúdil a to v súlade so Spoločným stanoviskom EÚ o harmonizovanom prístupe k uplatňovaniu pojmu „utečenec“ zo dňa 4.2.1996, pričom dospel k záveru, že navrhovateľ svoju žiadosť zakladá na iných ako rasových, národnostných, náboženských, politických dôvodoch alebo dôvodoch príslušnosti k určitej sociálnej skupine, zastávania určitých politických názoroch alebo z dôvodu uplatňovania svojich politických práv a slobôd. Jeho žiadosť vyhodnotil ako žiadosť, ktorá bola motivovaná čisto pohnútkami legalizácie pobytu, a preto ju zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

V dôvodoch rozhodnutia tiež poukázal na to, že šetrením bolo zistené, že navrhovateľ mal na území SR trvalý pobyt od 4.4.2005 do 4.4.2008. po jeho skončení požiadal o tolerovaný pobyt, ktorý mu dňa 5.7.2009 bol ukončený. Z jeho výpovede vyplynulo, že dôvodom jeho žiadosti o azyl bola predovšetkým snaha o legalizáciu pobytu na území SR. Manželka navrhovateľa je od roku 2004 štátnou občiankou SR. Rozsudkom OS v Galante boli do náhradnej osobnej starostlivosti manželky navrhovateľa zverené dve maloleté deti (H., nar. X. a H., nar. X.), ktorých biologickí rodičia žijú vo Vietname.

Odporca uviedol, že skúmal aj možnosť udelenia azylu za účelom zlúčenia rodiny podľa § 10 zákona o azyle, avšak zistil, že navrhovateľ nespadá ani do jednej zo skupín, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 10 zákona o azyle.

Na základe uvedeného dospel odporca k záveru, že navrhovateľ požiadal o azyl z iného či iných dôvodov ako vyžaduje zákon o azyle, preto žiadosť navrhovateľa o azyl zamietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o azyle.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľ zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na snahe o legalizáciu pobytu na území SR.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľa, pre ktoré žiadal udeliť azyl na území Slovenskej republiky, nemožno považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a jeho žiadosť je založená na iných dôvodoch ako v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, najmä na snahe o legalizáciu pobytu na území SR, takýto záver

nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Krajský súd sa podrobne zaberá všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady, v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu odvolací súd odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa, neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Z vyjadrení navrhovateľa, ktoré prezentoval v administratívnom konaní, vyplynul jednoznačný ekonomický dôvod jeho žiadosti a s poukazom na skutočnosť, že tieto námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 18. mája 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová